

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 51 (1940)

Svētdien, 1957. g. 28. aprīlī

13. gads

Vērst plašumā pavasara sēju

Šogad krietni agrāk nekā pērn iestājies pavasaris. Saule un vējš ar katru dienu vairāk nožāvē laukus. Tātad ar pavasara sējas darbiem vairs nav ko kavēties. Socialistiskās sacensības saistībās ar Ventpils rajonu mūsu rajona lauku darbaļaudis apņēma šogad iegūt augstākas graudaugu un citu lauku kultūru ražas nekā pērn. Agrais pavasaris dod iespēju gūt labas sekmes šo saistību izpildē. Tikai kolchoznieki un mechanizatori nedrīkst kavēties ne dienu, ne stundu ar šo iespēju izmantošanu. Daudzi mūsu rajona kolchozi un mechanizatori to ņēmuši vērā un jau aprīļa pirmajā pusē uzsāka aršanu un augsnes sagatavošanu. Kolchozā „Boļševiks”, kur ar augsnes sagatavošanu nevilcinājās, vairums augsnes sagatavota un tagad ik dienas trīs traktoristus var nodarbināt sējā. Kolchozā apsēta vairāk nekā puse graudaugu, un līdz 1. Maija svētkiem kolchoznieki un mechanizatori apņēmušies graudaugu sēju pabeigt.

Vairāk nekā puse graudaugu apsēti arī kolchozos „Sarkanā zvaigzne”, „Traktorists”. Plašumā sēju vērs kolchozos „Uzvara”, „Brīvais ceļš” un citos.

Un tomēr, neskatoties uz labvēlīgajiem laika apstākļiem, ne visi rajona kolchozi pietiekami izmanto iespēju šogad apsēt agri. Sevišķi tas sakāms par Kables MTS zonas kolchoziem. Šeit uz 25. martu 7 kolchozos vai nu bija apsēti tikai daži hektari zaļbarības, vai arī nemaz nebija uzsākta sēja. Lai arī kolchozos, kā „Uzvaras karogs”, „Grauds”, „Brīvība” augšne daļēji mitrāka kā citos kolchozos, tomēr uzsākt sēju izlases veidā bija visas iespējas. Kavēšanās šeit liecina vienīgi par kolchozu priekšsēdētāju un brigadieru neizdarību un MTS vadības miermīlību nevietā.

Socialistiskās sacensības saistībās ar Ventpils rajonu apņēmašies graudaugus apsēt 15 dienās, bet visus pavasara sējas darbus veikt 25 dienās. Izpildīt šīs saistības ir katra kolchoza un MTS goda lieta. Nedrīkstam aizmirst, ka atsevišķi kolchozi, ievilcinot sēju, līdz ar to traucēs visu rajonu izpildīt uzņemtas saistības.

Tas izvirza uzdevumu nekavējoties sējas darbus vērst plašumā visos kolchozos. Ar pilnu slodzi jānodarbina ne tikai traktora vilkmes sējmašīnas, bet arī visas kolchozos esošās zirgu vilkmes sējmašīnas. Šeit labu piemēru rāda lauksaimniecības artelis „Spars”, kur bez traktora vilkmes sējmašīnām nodarbina arī sešas zirgu vilkmes sējmašīnas.

Turpretī ne ar ko nav attaisnojama tādu kolchozu kā „Proletarietis”, „Aktivists” un vairāku citu rīcība, kur palaujas tikai uz MTS spēkiem, bet zirgus pavasara sējā nenodarbina.

Arvien plašāk izvērst pavasara sēju — tāds ir katra kolchoza valdes, partijas organizācijas šīs dienas svarīgākais uzdevums.

Altaja novads. Tretjakovas rajona Vorosilova vārdā nosauktajam kolchozam ir viena no labākām novada bibliotēkām. Bibliotēkā ir vairāk nekā 4 000 grāmatu. Bibliotēku parasti apmeklē 500 lasītāju. Bibliotēka noorganizējusi 8 ceļojās bibliotēkas, kuras apkalpo kolchoza brigades un fermas.

Attēlā: Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza lasītava.

PIRMIE RAJONĀ

Organizēti strādājot, kā pirmie rajonā pavasara graudaugu sēju šodien beidz lauksaimniecības arteļa „Sarkanā zvaigzne” I kompleksās brigades (brigadieris b. Joņiks) laudis. Visa plānotā 115 ha lielā platībā apsēta augstā agrotehniskā līmenī. Čakli pavasara sējas darbus strādāja traktoristi bb. Lapsa ar traktoru DT-54 un Birze ar traktoru KD-35, kas diendienā re-

gulari pārsniedza maiņas uzdevumus. Sekmīgā uzdevuma izpildē liels nopelns ir arī sēklas pieveidejiem Jurim Peniķim un Jānim Puzaram, kas nenogurstoši rūpējas, lai traktoriem sēklas trūkuma dēļ nerastos dikstāves un 1. Maija svētkus varētu sagaidīt ar uzvaru — graudaugu sējas darbu pilnīgu pabeigšanu.

A. Kalniņš

26. aprīlī graudaugu sēju pabeidza arī Ausmas Garokalnas vadītā I laukkopības brigades kolchozā „Jaunā gvarde”.

47 ha auzas, 16 ha kviešus un citas graudaugu kultūras

kolchoznieki apsēja 5 dienās.

Sējā čakli strādāja gan traktoristi Ilmars Segliņš, Alfreds Bulavs, gan laukkopji Kristaps Elbers, Alfreds Ēķis, Jānis Freiborns un citi.

Sēja labi sokas

Nepārtraukti dienu un nakti kolchoza „Boļševiks” laukos dūc Kuldīgas MTS b. Apiņa vadītās traktoru brigades varenās mašīnas. Kā pastāsta kolchoza priekšsēdētājs b. Šnevels, tad naktīs mechanizatori kultivē, bet dienā sēj. Pavasara aršanu 108 ha

platībā mechanizatori jau pabeiguši. Viens no pirmajiem sēju beidza b. Kristapsona posms. Līdz 25. aprīlim kolchozā bija apsēts 160 ha. Tagad, kad izvērsusies masveida sēja, kolchozā dienā apsēj 40—50 ha.

A. Krasts

Nekavēties ar lopbarības sakņu sēšanu

Ļoti svarīgu vietu lopu suļīgās barības bilancē ieņem lopbarības saknes. Kuldīgas MTS zonas kolchozi ieplānojuši lopbarības saknes audzēt 305 ha platībā, no kuras lielu daļu apņēmušās apkopt lopkopes. Lai plānoto varētu izpildīt, tad nedrīkstam atkārtot iepriekšējo gadu kļūdas. Arī pagājušajā gadā lopkopes apņēmas audzēt saknes piefermas laucīnos, bet šie labie nodomi izpalika ne tikai tāpēc, ka laucīnos neapkopā un kolchozu valdes nesniedza vajadzīgo palīdzību, bet tāpēc, ka nebija izaudzēti dēsti.

Šodien ikvienā kolchozā jābūt skaidrībā par to, kādu audzēšanas veidu pielietos, vai audzēs tieši no sēklas vai no dēstiem. Vairāki kolchozi šo svarīgo pasākumu izlaiduši no redzes loka, kā „Spars” un citi. Pagājušajā gadā labākie panākumi lopkopībā un tās produktivitātes celšanā bija tām lopkopēm, kuras piefermas laucīnos izaudzēja labas lopbarības sakņu un citu kultūru ražas. Kolchozā „Latvijas strēlnieks” slaucēja Valija Kulberga izaudzēja 20 tonnas lopbarības sakņu, kolchozā „Komunars” telkope Elza Kraule — 32 tonnas. Tas nodrošināja panākumus šo lopkopju darbā.

Kas tad tagad jā dara? Kolchozu valdēm, lauksaimniecības specialistiem un pašām

lopkopēm jāapsver esošās iespējas. Tām lopkopēm, kas spēj un grib laucīnos kārtīgi apkopt, jāizsniedz vajadzīgais sēklu daudzums laucīna apsēšanai ar sēklām, rēķinot uz hektaru lopbarības biešu sēklas 18—20 kg, lopbarības kāļu — 4—6 kg. Tur, kur lopbarības saknes audzēs no dēstiem, kolchozos strādājošiem lauksaimniecības specialistiem kopā ar laukkopības brigadieriem nekavējoties jāizrauga dēstu laucīnu ierīkošanai no nezālēm tīra augsne, tā labi jānomēslo. Lai izaudzētu dēstus viena hektara apstādīšanai, vajadzīgi šādi sēklu daudzumi un platības:

Kultūra	Platība	Sēklas daudzums
1. Lopbarības kāļi	250 kv m	1 kg
2. Lopbarības bietes	300 kv m	4—5 kg
3. Lopbarības kāposti	150 kv m	0,5 kg

Dēstu laucīnu apsēšana jāizdara nekavējoties, jo dēstu augšanas ilgums ir 4—5 nedēļas. Nokavējot dēstu sēju, ņemot vērā dēstu augšanas ilgumu, nokavē arī to stādīšanu. Ja dēsti būs izauguši tikai ap jūnija vidu, tad stādot labu sakņu ražu neiegūs, jo augsne tad sausa, nokrišņu maz. Rezultātā daudz dēsti iznīkst.

F. Bullis, Kuldīgas MTS galvenais agronoms

Kolchozā «Proletarietis» nejūt pavasara rosmi

Iepriekšējos gados kolchoz „Proletarietis” parasti apsēja viens no pirmajiem rajonā. Tas arī saprotams, jo vairums aramzemes kolchozā ir sausa, smilšaina. Taču kā tad ar pavasara darbiem kolchozā veicas šodien? Kolchoza katori rēķinvedis b. Freimanis pastāstīja, ka sēju kolchoznieki uzsākuši tikai 25. aprīlī un ar auzām apsējuši pirmos 5 ha. Kolchozā ne aršanā, ne sējā zirgus neizmanto. No viņa arī uzzinājām, ka sējas plāns kolchozam nav mazais — ar auzām jāapsēj 80 ha, kviešiem 30 ha, miežiem 15 ha. Pavisam ar graudaugiem jāapsēj 165 ha.

Kolchoza priekšsēdētājs b. Leimanis par šādu pavasara sējas labāko termiņu novilcināšanu nemaz neuztraucas. Izbrīnu rada arī tas, ka priekšsēdētājs nebija isti skaidrībā, cik vispār ir apsēts. Ja rēķinvedis sacīja, ka apsēti 5 ha, tad pēc viņa aprēķiniem ir 15 ha.

Kolchozā šodien valda noskaņa, ka visi graudaugi jāapsēj ar Kuldīgas MTS tehniku, bet kolchoza vienīgā zirgu vilkmes sējmašīna ir pielāgota cukurbiešu sējai.

Ja pareizi tehniku noslogotu un plānveidīgi veiktu visus darbus, tad ar lielu piepūli 10 dienās graudaugu sēju varbūt arī varētu pabeigt. Bet kāda aina vērojama kolchozā? Tā 25. aprīļa rītā traktors DT-54 stundu dīkoja, tad atnāca otrās maiņas traktorists un mašīna mēroja savus 4 km līdz nākamajai darba vietai. Ar šādu pārbrūkšanu no brigades uz brigadi traktorists pārtērē degvielu un darbs neveicas.

Liekas, šodien kolchoza valdei, priekšsēdētājam b. Leimanim un traktoru brigades brigadierim b. Garokalnam ir jāsaprot, ka tā strādāt nevar. Traktori ir jāizmanto racionāli un zirgu vilkmes sējmašīnām ir jāsej ne tikai cukurbietes, bet arī graudaugi.

Kolchozniekiem jā dara viss iespējamais, lai ātrāk apsētu graudaugus un organizēti varētu uzsākt kartupeļu stādīšanu.

A. Petrovs

Darbaļaužu veselības sardzē

INFEKCIJAS NODAĻĀ

„Saslimu 23. martā. Visu dienu jutos nogurusi, sāpēja lociņi, vakarā sāka sāpēt kakls. Visu nakti mani mocīja neciešamas sāpes. Nogulēju visu nākamā dienu, jo domāju, ka esmu tikai saaukstējies. Tikai vēl pēc vienas dienas izsauca ārstu mājās. Nekavējoties atnāca ārsts b. Akers. Viņš konstatēja, ka esmu saslimusi ar difteriju. Mani steidzīgi nogādāja infekcijas nodaļā. Slimnīcā nogulēju vairāk nekā 20 dienas.

Pašāziedzīgi par mani rūpējās nodaļas vadītāja ārste b. Romane, kā arī pārējais nodaļas personāls. Kaut gan biju nokavējusi ārstēšanos, savlaicīgi neizsaucot ārstu, tagad jutos pilnīgi vesela. Protams, ārstēšanas laikā daudz pūļu un neaizlaidības, taču ārstei b. Romanei un pārējiem nodaļas darbiniekiem nekās nebija par grūtu, lai glābtu cilvēku.

Esmu ļoti pateicīga visam infekcijas nodaļas personālam par tām rūpēm, kādas man tika veiktas.”

Šāda satura vēstuli redakcijai piesūtīja b. S. Paegle no Ēpina ielas 53-1. Un vai gan ārstam, medicīnas māsām un sanitārēm pati lielākā atbildība par viņu pūlēm nav izārstētā cilvēka pateicība un atzinība!

Ārste b. Romane Kuldīgā strādā kopš 1953. gada. Viņa pie mums atbrauca no Maskavas. Izglītību viņa ieguvusi Irkutskā, tur bijusi arī viņas pirmā darba vieta. Pēc tam b. Romane strādājusi un mācījusies Ēpīngradā, Maskavā. Uz jautājumu, vai ārstei pie mums patīk pēc dzīves Dzimtenes galvaspilsētā, viņa atbild:

— Cilvēki mūsu Dzimtenē dara vienu kopīgu darbu — ceļ komunismu, tāpēc viņiem visiem arī jāpalīdz saglabāt un sargāt savu veselību. Tāpēc arī man šeit patīk.

Infekcijas nodaļā strādāt nav viegli. Tādas slimības kā difterija, tifs, paratifs, dizenterija, bērnu trieka un citas ir ļoti bīstamas,

bieži ar tām slimo bērni, tādēļ ārstiem, medicīnas māsām, sanitārēm, apkopējam vajag sevišķu rūpību un pašāziedzību. Un jāsaprot, ka nodaļas vadītāja b. Romane tiešām prastu izveidot saliedētu, darbīgu kolektīvu. Pašāziedzīgi savus pienākumus pilda medicīnas māsas bb. Ogļiņa, Epģeļe, Petrusa, Speķe, Puimanova. Ilgi infekcijas nodaļā strādā sanitare b. Kleinberga.

— Infekcijas nodaļa tiešām ir viņas istā mājās, — par b. Kleinbergu stāsta b. Romane. — Visi bērni, kas ārstējušies infekcijas nodaļā, vēl ilgi patur atmiņā b. Kleinbergu. Cik bieži nav gadījies tā: infekcijas nodaļā ievēd ļoti slimu mazuli. Naktī viņš negul, raud, sauc māmuļu, vecmāmuļu. Biedre Kleinberga paņem mazuli klēpī, auklē, apmīļo, un drīz vien viņš ir apmierinājies. Biedre Kleinberga ļoti mīl mazos pacientus un slimošanas laikā vārda pilnā nozīmē aizvieto tiem māti — pašu tuvāko cilvēku.

Bet vai gan citādi strādā sanitares bb. Kondratjeva, Ravina, Miltoviča, Pumpure, Tāfelberga, apkopējas bb. Mitrona, Plasa?

Ar paratifu smagi saslima gadu vecais Kārlis Cīrulis. Pateicoties nodaļas personāla pašāziedzīgajam darbam, mazuli izārstēja. Tas pats sakāms par mazuli Līdu Romanovsku, Ruslanu Jeļizarovu un daudziem citiem.

Sadarbojoties ar sanitari epidemioloģiskās stacijas darbiniekiem, infekcijas nodaļas personāls cenšas apkarot infekcijas slimības. Tiek pārbaudīti pilsētas aku ūdeņi un veikti citi pasākumi, kas galvenokārt ir par cēloņiem saslimšanai ar smagām infekcijas slimībām.

Ka rajona darbaļaudis atzinīgi novērtējuši b. Romanes darbu mūsu pilsētā, liecina tas, ka jau otru reizi viņa ir ievēlēta par rajona padomes deputāti.

V. Kļava

TĀ SAIMNIEKOT NEVAR

Nesen rajona izpildu komiteja uz vairāku kolchoza „Abava” apzinīgu un godīgu kolchoznieku sūdzībām par arteļa Statutu neievērošanu šajā kolchozā izdarīja saimnieciski finansālās darbības pārbaudi. Pārbaudē noskaidrojās, ka kolchozā „Abava” sistematiski tiek pieļauti Statutu neievērošanas gadījumi, netiek ievēroti kolchoza demokratisma principi, tiek izšķērdēti socialistiskais īpašums, bet kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Valdmāns) un revīzijas komisija (priekšsēdētājs b. Balandīns) nolaidīgi pilda savus pienākumus.

Maz vēribas kolchoza valde velti sabiedriskās lopkopības attīstībai. Piena izslaukumi uz šā gada 1. aprīli, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, bija samazinājušies par 20 litriem no govs, pie kam jau pagājušajā gadā piena izslaukumu ziņā kolchozs „Abava” ieņēma vienu no pēdējām vietām rajonā.

Lielopu novietnes aizvadiņā ziemāšanas periodā un arī tagad ir nepiemērotas. Tā novietnē „Dīčas” trūkst siles slaucēju Veģeres un Balandīnas grupu govīm, cūku novietnē „Brucēs” steidzīgi nepieciešams jumta remonts un iekšējo telpu izbūve, putnu fermā nav iekārtota grīda un apkure, tāpēc arī no katras vietas kolchozs šogad iegūvis tikai 6—12 olas. Nolaidīgi savus pienākumus pilda 1. komleksas brigades brigadieris

b. Jansons, kurš dažām slaucējām, piemēram, b. Feldmanei lopbarību izsniedz tikai ar svaru, turpretim slaucējām Veģerei un Balandīnai bez svara. Pie „Dīčām” piefermas laucīņā izaudzētie kartupeļi glabājas brigadiera Jansona personīgā pagrabā un partiem nav nekādu dokumentu kolchoza grāmatvedībā. Kolchoza grāmatvedībā (rēķinvedis b. Ivanovs) trūkst uzskaites par lopbarības izlietošanu. 1956. gada vasarā valdes priekšsēdētāja b. Valdmāna sievas kopšanā (b. Valdmāne nav kolchoza biedre) atradās teļi, kuri visu vasaru tika turēti kūti un baroti ar sauso, rupjo barību, kuru izlietoja bez jebkādas uzskaites. Pie kam teļu kopšanai piens izlietots ap 300 l vairāk nekā paredzēts valdes rīkojumos. Nevar neatzīmēt, ka šā gada februārī b. Valdmānes koptie gandrīz gadu vecie teļi svēra tikai 70—80 kg dzīvsvāra.

Patvaļīgi kolchoza „Abava” valde rīkojas ar arteļa biedru iekārtošanu darbā. Tā šā gada 30. marta sēdē valde pieņēma lēmumu par slaucējas b. Feldmanes atbrīvošanu no darba bez jebkāda pamata. Kārtības kolchozā nav arī izstrādes dienu aprēķināšana. Pārbaudē konstatēja, ka viena kolchoznieka izstrādātās darba dienas tiek pierakstītas citam. Tā daļa kolchoznieka Jāņa Cīruļa izstrādes dienu tika pierakstīti viņa meitai Zelmāi Cīrlei, lai pēdējai būtu

tu sasniegts izstrādes dienu minimums.

1956. gadā kolchoza „Abava” valde pielaida kolchoza meža izsaimniekošanu. 1956. gada pavasarī rajona rūpkomīnatam izmantošanai kolchozs nodeva kalcīrti, neizdarot iepriekšēju taksāciju. Pie tam no meža realizācijā iegūtajiem 52.000 rubļiem tikai ap 800 rubļus ieskaitīja nedalāmā fondā.

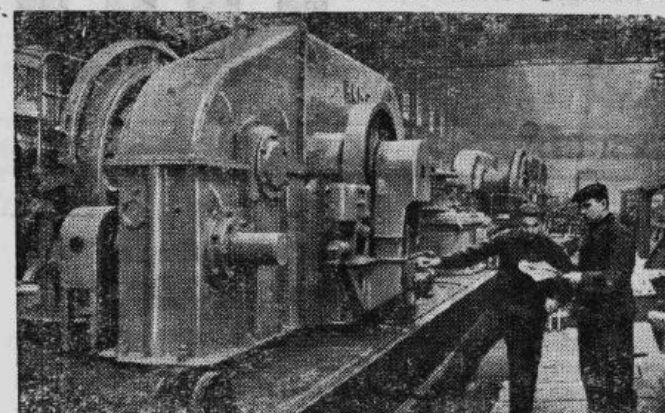
Bez jau minētajiem Statutu pārkāpumiem kolchoza „Abava” saimnieciski finansālajā darbībā ir vēl citu trūkumu, kas liecina, ka valdei un revīzijas komisijai nerūp kolchoza un kolchoznieku intereses.

Kādi pasākumi veicami, lai kolchozā „Abava” novērstu Statutu neievērošanu un citus esošos trūkumus? Vispirms kolchoza valdei nopietni jāapsver jautājums par saimnieciski administratīvo izdevumu samazināšanu. Kolchozs katru mēnesi algās izmaksā turpat pusotra tūkstoš rubļu, kas gadā sasniedz ap 18.000 rubļu. Pagājušajā gadā izstrādes dienu kopskaits kolchozā „Abava” bija 27.000, uz tām izsniegts nauda 37 tūkstoš rubļu. Redzams, ka turpat puse no šīs summas tika izmaksāta algās valdes priekšsēdētājam, rēķinveža palīgam, rēķinvedim un specialistam, pie kam valde nekontrolē, kā minētie darbinieki veic savus pienākumus. Valdei jāizskata jautājums par

PADOMJU DZIMTENĒ

Stajina apgabals. Novokramatorskas mašīnu būvniecības rūpnīcas kolektīvs ieslēdzies socialistiskajā sacensībā par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai. Mechaniskajā cehā № 7 sekmīgi pielieto mašīnu montēšanu mezglu metodi. Visas ceha brigādes ražošanas uzdevumu ik dienas izpilda par 108—110 procentiem.

Ekskavatoru montēšanas cehs gada plānu apņēmis izpildīt līdz Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai.

Attēlā: atslēdznieks montētājs H. Onopko (pa kreisi) un montēšanas brigādes brigadieris V. Šiludekovs pie ekskavatora montēšanas.

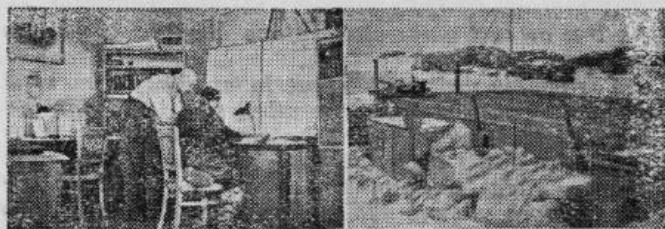
Čeču-Ingūšu APSR

Krasnoarmeiskās rajona Stajina vārdā nosauktajā kolchozā labi organizēta cūku uzbarošana. Jan 1957. gadā kolchozs valstij nodevis 500 spēka un pusspēka cūku. Pašreiz uzbarošana atrodas 670 cūkas. Līdz gada beigām paredzēts uzbarot 1200 cūku. Cūkām izbaro šķiņķēni, kukurūzu, koncentrētu barību, mineralizētas un citu. Dienā katras nobarojamo cūku svars pieaug par 516 gramu. Bez tam kolchozā organizēta speciāla sīvēnmāšu ieviešanas novietne.

Attēlā: Stajina vārdā nosauktā kolchoza cūku uzbarošanas punkts.

Antarktida

Attēlā (pa labi): Mīrnij nometnes ziemāšanas māja. (Pa kreisi): Mīrnij sinoptiskā observatorija.

brigadiera Jansona palikšanu darbā, jo nevar būt atbildīgā darbā cilvēks, kam nerūp arteļa augšupeja.

Jāpānāk kārtība kolchoza grāmatvedībā, jo bez priekšzīmīgas uzskaites nav domājama kolchoza tālāka nostiprināšana. Kables MTS grāmatvedei — instruktorai b. Sprindžukai jāsniedz kolchoza rēķinvedim b. Ivanovam praktiska palīdzība. Pašos pamatos darbs jāpārkārt kolchoza revīzijas komisijai. 1956. gadā kolchoza revīzijas komisija neveica nekādus pasākumus, tāpēc arī tika pieļauti augstāk minētie Statutu pārkāpšanas gadījumi. Reti tiek sasauktas kolchoznieku pilnsapulces. Līdz ar to kolchozniekiem tiek liegta ie-

spēja piedalīties arteļa lietu pārvaldīšanā, kas arī noved pie kolchoza vadītāju bezatbildības.

Maz par kolchoza saimniecību līdz šim interesējies arī Abavas ciema padomes izpildu komiteja (priekšsēdētājs b. Sproģis). Ciema padome, tās deputātiem un aktīvam jāiet avangardā cīņā pret Statutu neievērošanu un kolchoza demokratisma izkropojumiem, taču Abavas ciema padome līdz šim šo svarīgo darbu atstājusi novārtā.

Kolchoza „Abava” valdei nekavējoties jāizstrādā konkrēti pasākumu plāns, kā novērst pieļautos trūkumus, jo tā strādāt kā līdz šim turpmāk nedrīkst.

F. Jaunbelzējs, rajona izpildu komitejas sekretārs

